

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 18. juni 2020 af Østre Landsrets 16. afdeling
(landsdommerne Dorthe Wiisbye, Bo Østergaard og Bjarke Gano (kst.) med domsmænd)

16. afd. nr. S-3210-19:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

(advokat Jane Ranum, besk.)

2) T2

(advokat André Rouvillain, besk.)

Københavns Byrets dom af 29. oktober 2019 (SS 1-9420/2019) er anket af T1 med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, subsidiært stadfæstelse af den betingede udvisning og formildelse, mere subsidiært stadfæstelse.

T2 har anket dommen med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden har for så vidt angår T1 påstået skærpelse, herunder således, at han udvises af Danmark.

Anklagemyndigheden har for så vidt angår T2 påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af T1 og vidnerne D, politiassistent E og politiassistent H.

Der er endvidere afgivet forklaring af T2 og vidnet, medtiltalt for byretten, T3.

De i byretten af vidnerne politiassistent F, G og politibetjent A afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte T1 har supplerende forklaret blandt andet, at de kørte til området ved X Boulevard, fordi han ikke kendte andre steder, hvor de kunne købe hash. De gik op ad Z-gade, krydsede Y-gade og fortsatte ad en stiforbindelse lige over for Z-gade. Han købte hashen oppe i en lejlighed. De to andre ventede på ham nede på gaden. De gik samme vej tilbage. De var højst væk fra bilen i 10 minutter. Han gik forrest. Han husker ikke, at nogen af dem talte med en taxachauffør. Han løb ikke på noget tidspunkt og var på intet tidspunkt i Æ-gade. Da politiet kom, smed han hashen fra sig på gaden. Politiet lagde ham ned på asfalten. Der lå han på maven 1½-2 timer. Han bukkede sig ikke ned, før han blev anholdt. Han så ikke, om T2 og T3 bukkede sig ned. Det kan godt være, at han har forklaret til politiet, at han ikke længere tog euforiserende stoffer, men det er ikke rigtigt. Han har boet i området i mere end 20 år. Det er rigtigt, at han skylder T2 penge, men det har ikke noget med den pågældende aften at gøre.

Tiltalte T2 har forklaret blandt andet, at han ikke ville afgive forklaring forud for byretsdommen, fordi han ikke stolede på sin forsvarer og ikke kunne få en anden. Han ringede den pågældende dag til T1 og spurgte til nogle penge, som T1 skyldte hans mor. De mødtes i Istedgade ved frokosttid og var om aftenen på værtshus i Kastrup, hvor de var indtil ved 23-tiden. På værtshuset mødte de T3, som tiltalte aldrig havde set før. Herfra kørte de sammen med T3 i bil til Z-gade. Det var tiltalte, der kørte bilen. T1 forlod bilen for at købe hash. Tiltalte blev alene i bilen. Efter 10-20 minutter kom de to andre tilbage, og han steg ud af bilen og gik hen mod dem. Han ville spørge T1, om han havde fået købt hash, og om han havde de penge, som han skyldte tiltaltes mor. I det samme kom politiet. Han kastede sin kniv ind under en bil. Han vidste ikke, at det var ulovligt at have kniven. Han bar den, fordi han var bange for sin sikkerhed. Han er uvenner med sin bror, der har mange venner fra Bandidos. Han har intet kendskab til den pistol, som politiet fandt. Han havde ikke handsker på den dag. Han var på intet tidspunkt i Y-gade.

Vidnet D har supplerende forklaret blandt andet, at Æ-gade rettelig var til højre for ham. Han opfattede det sådan, at de tre personer forfulgte en fjerde. Vidnet har aldrig set nogen løbe så hurtigt som den forfulgte person, der trods årstiden ikke bar overtøj. Der var ikke andre mennesker på gaden. De tre personer løb ikke, men gik ret langsomt og ikke målrettet. Det så for ham ud, som om de ledte efter den fjerde person, men han kan jo ikke vide det. Når han opfattede det sådan, at en af dem holdt en pistol, skyldtes det den pågældendes adfærd og kropsholdning, men han kan ikke sige, at han så en pistol. De to andre stod ved siden af ham, der holdt noget i hånden. Han hørte ikke nogen råb på gaden.

Vidnet T3 har forklaret blandt andet, at han frafaldt anken og har taget ansvaret for sine handlinger, for det var hans pistol med syv kugler i, som blev fundet af politiet. Han mødte tilfældigt de to tiltalte på ... Pub i Kastrup. Han kendte dem ikke i forvejen, men vidste dog, hvem de var. Han tog med dem ind til Y-gade for at hente noget hash. Det var ham, der kørte bilen. De var alle tre med oppe at købe hash. De fulgtes tilbage ned ad Z-gade, men de to andre gik 15-20 meter foran ham. Da han så politiet, smed han en stor sort kniv fra sig, ligesom han kastede sin pistol ind under en bil. På det tidspunkt var de to andre lidt længere nede ad Z-gade. Han ville løbe tilbage mod Y-gade, men blev stoppet af politiet. Han blev lagt ned og blev liggende i 10-15 minutter. De to andre vidste ikke, at han havde en pistol. Han havde den på intet tidspunkt fremme og havde ikke nævnt, at han havde den. Man kunne ikke se, at han bar den. Pistolen sad i bukselinningen, og kniven havde han i en lomme på sin hættetrøje. Han havde hånden på kniven, så at han var klar til at bruge den. Han havde nogle grunde til at bære pistolen, som intet har at gøre med de to andre.

Vidnet politiassistent E har supplerende forklaret blandt andet, at hans patrulje kørte i østlig retning ad Y-gade, da de fik visuel kontakt med de tre personer, der var omtrent ud for Personerne havde ikke set patruljen, før patruljen kort tid efter rettede henvendelse til dem. Personerne luntede videre og bukkede sig alle tre ned ved parkerede køretøjer, som for at stikke noget af vejen. Han er helt sikker på, at de alle tre bukkede sig ned. Hvis en af de tiltalte havde smidt noget hash fra sig, ville hundene have fundet det, medmindre det var smidt ned i en kloak.

Vidnet politiassistent H har supplerende forklaret blandt andet, at han, da patruljen kørte tilbage ad Y-gade mod Amagerbrogade, i højre sidespejl så tre personer, der svarede til de

rundsendte signalementer, løbe lige over Y-gade til Z-gade. Patruljen foretog herefter en U-vending, kørte nu mod øst ad Y-gade og drejede til højre ad Z-gade. Patruljen kørte op på siden af de tre i Z-gade. De to personer fortsatte, mens den tredje person vendte rundt og gik 5-10 meter tilbage mod Y-gade. Vidnet opfattede det sådan, at de delte sig op. Han er ikke sikker på, om det kun var to af dem, der bukkede sig ned, eller dem alle tre. Hans fokus var rettet mod to af dem. De fremstod over for patruljen med en lidt pjattet attitude. Det lod til, at de var kommet af med det, som de gerne ville skjule. Han kan ikke sige, om krudtpartikler på hånden af en af de tiltalte, kan være kommet fra ham.

Supplerende om personlige oplysninger

De tiltalte har fortsat været frihedsberøvede under anken.

Tiltalte T1 er – udover de domme, der er nævnt i byrettens dom – bl.a. straffet ved dom af 13. juli 2010 med fængsel i 6 måneder, heraf 4 måneder betinget, for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Af en udtalelse fra Udlændingestyrelsen om mulig udvisning af T1, som er dateret 17. oktober 2019 og berigtiget den 16. juni 2020, fremgår blandt andet følgende:

”Artikel 7 vurdering

Det kan lægges til grund, at T1s mor, K, har været arbejdstager i associeringsaftalens forstand i en periode på minimum 3 år, herunder fra 2008-2013, og at T1 inden sit fyldte 21. år, i samme periode, har boet sammen med sin mor, herunder fra 1993-2011. På denne baggrund vurderer Udlændingestyrelsen, at T1 har optjent rettigheder efter artikel 7.”

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han fortsat bor hos sin mor. Han har haft det svært på grund af et stort hash- og kokainmisbrug og har derfor ikke taget en uddannelse. Han har siden 2014 lidt af angst for at være alvorligt syg, herunder hjertesyg. Han har været på traumecenteret og er blevet undersøgt mange gange. Hans hjerte fejler ifølge lægerne ikke noget. Han har i 2017 været hos en psykiater og fået angstdæmpende medicin. Han har levet af sine begrænsede lønindtægter, kontanthjælp og hjælp fra sin familie. Bortset fra hans farmor bor hele hans familie i Danmark. Han ved ikke, om hans farmor stadig lever. Han har været på ferie i Tyrkiet 4-5 gange. Det kan godt passe, at han har været der hvert andet år. Hans længste ophold har været på ca. 4 uger. Han forstår tyrkisk, men kan ikke føre en lang samtale. Det passer ikke, når det i en politirapport er

anført, at han har oplyst, at han taler flydende tyrkisk. Han er stadig sammen med sin svenske kæreste, som han har kendt siden 2016. De ses på skift i Sverige og Danmark. De planlægger at stifte familie.

Tiltalte T2 har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han stadig er sammen med sin kæreste. Han ønsker at uddanne sig til baker. Han har kontakt med begge sine børn. Han har fået tilbudt en lejlighed i Kalundborg.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten lægger efter politiassistents E's sikre vidneforklaring til grund, at alle de tre personer, som politiet antraf i Z-gade, bukkede sig ned ved parkerede biler i gaden. Med denne bemærkning og i øvrigt af de grunde, der er anført i dommen, findes de tiltalte også efter bevisførelsen for landsretten skyldige efter anklageskriftet. Forklaringerne afgivet for landsretten af T2 og T3, der begge ikke ønskede at udtale sig for byretten, fremstår indbyrdes modstridende og utroværdige og kan ikke føre til et andet resultat.

Straffen for T2 findes passende.

Efter oplysningerne om kriminalitetens karakter sammenholdt med tiltaltes tidligere kriminalitet vedrørende våbenloven findes straffen for T1 at skulle forhøjes til fængsel i 3 år og 3 måneder.

Efter de foreliggende oplysninger om tiltalte T1 og dennes families personlige forhold, herunder som indeholdt i Udlændingestyrelsens udtalelse af 17. oktober 2019 som berigtiget den 16. juni 2020, kan det lægges til grund, at tiltalte er omfattet af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associering (associeringsaftalen) artikel 7.

Det følger af udlændingelovens § 22, nr. 8, at tiltalte skal udvises, medmindre udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Afgørelsen af, om det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise tiltalte, afhænger af, om udvisning efter den konkrete

proportionalitetsvurdering, der skal foretages efter EU-reglerne (associeringsaftalen) og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, vil være et uforholdsmæssigt indgreb i retten til respekt for hans privatliv og familieliv.

Ved proportionalitetsvurderingen skal der navnlig foretages en afvejning af de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvorren af kriminaliteten over for oplysningerne om den pågældendes personlige forhold, herunder hvor længe personen har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og til statsborgerlandet. Ifølge præmis 73 i dommen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i sagen Maslov mod Østrig gør det i relation til længden af personens ophold i opholdslandet og fastheden af båndene til opholdslandet en klar forskel, om personen allerede kom til opholdslandet i sin barndom eller blev født i opholdslandet, eller om den pågældende først kom til opholdslandet som voksen. Der skal således tages hensyn til blandt andet den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i opholdslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Som anført af byretten skal der således foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født her i landet og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet, jf. Maslov-dommens præmis 75.

Det fremgår endvidere af blandt andet Menneskerettighedsdomstolens domme af 8. januar 2009 i sagen Joseph Grant mod The United Kingdom, præmis 39, og af 2. april 2015 i sagen Sarközi og Mahran mod Østrig, præmis 69, at det kan indgå i proportionalitetsvurderingen, hvis en domfældt har fortsat sin kriminelle løbebane, efter at myndighederne har advaret den pågældende om, at dette kan føre til udvisning.

Tiltalte er tyrkisk statsborger. Han er født og opvokset i Danmark, hvor han har boet hele sit liv. Han har ingen ægtefælle og ingen børn, men hans forældre, søster og øvrige familie bor i Danmark. Han bor hos sin mor. Han har en kæreste, der bor i Sverige. Han har bestået 9. klasser-eksamen, men har ikke gennemført en uddannelse. Han har kun i begrænset omfang haft lønnet beskæftigelse, men har efter sine egne oplysninger levet af kontanthjælp og hjælp fra sin familie. Hans årlige lønindkomst i perioden fra 2016 til 2018 har ligget på mellem

23.049 kr. og 42.516 kr. med et gennemsnit på omkring 32.000 kr. Han taler tyrkisk, og han har holdt ferie i Tyrkiet omkring hvert andet år med ophold af indtil fire ugers varighed.

Tiltalte er tidligere straffet ved dom af 13. december 2013 med fængsel i 1 år og 4 måneder og blev samtidig betinget udvist (med prøvetid 2 år) for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, ved besiddelse under særligt skærpende omstændigheder af en skarpladt pistol. Tiltalte er endvidere ved dom af 13. juli 2010 - og således forud for sit fyldte 18. år - straffet med fængsel i 6 måneder, heraf 4 måneder betinget, for grov vold, ved overfald med bl.a. knivstik. Tiltalte er senest straffet den 26. januar 2017 med en fællesstraf af fængsel i 6 måneder for overtrædelse af knivloven, ved besiddelse af en springkniv.

Ved proportionalitetsvurderingen må der især lægges vægt på, *at* tiltalte nu er idømt fængsel i 3 år og 3 måneder navnlig for besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, *at* han tidligere er straffet for tilsvarende kriminalitet og i den forbindelse har været betinget udvist, *at* han ikke har ægtefælle og navnlig børn i Danmark, *at* han har begrænset tilknytning til det danske arbejdsmarked, og *at* han i kraft af sine sprogkundskaber og sine ferieophold har en vis tilknytning til Tyrkiet. Herved finder landsretten, at tiltalte - uanset at han er født og opvokset i Danmark og har sine forældre og sin søster her - kan udvises, uden at det vil stride mod Danmarks internationale forpligtelser efter associeringsaftalen eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Tiltalte udvises derfor af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 4, nr. 7.

I øvrigt stadfæstes dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom i sagen mod T1 ændres således, at frihedsstraffen forhøjes til fængsel i 3 år og 3 måneder, og at han udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Byrettens dom i sagen mod T2 stadfæstes.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, herunder hver især salæret til deres forsvarer.